proLékaře.cz | 9.1.2026

Milé čtenářky, vážení čtenáři,

omlouvám se za opětovné použití genderově nevyváženého oslovení. Určitě mohou být i čtenáři milí a čtenářky vážené, ale z nějakého vnitřního jasně nespecifikovaného pocitu mi výše uvedené přívlastky připadají optimální.

Loňský jubilejní, dvacátý ročník nepatřil v historii našeho časopisu k těm nejplodnějším. Počet publikovaných prací se zastavil na čísle o jedno nižším – na devatenáctce, což jej řadí do spodních pater dvacetiletí. Na samém sklonku roku se sice nějakou záhadnou časoprostorovou smyčkou redakčního úsilí podařilo na poslední chvíli naplnit stanovený rámec harmonogramu, což je po předchozích peripetiích potěšující, ale obsahové vitraje jednotlivých čísel byly chvatně slepovány z nesourodých střípků žánrově široce rozkročených obrazů obou podoborů – hematologie a transfuziologie. Samostatné mono- či oligotematicky zaměřené ročníkové čtvrtky se zatím nedaří skládat v organické celky. Mnohé původní práce putují do jiných časopisů s viditelnějším, třebaže poněkud zavádějícím, impakt faktorem, přehledné články pak proudí do nerecenzovaných periodik pohybujících se na hraně populárně-naučného světa.

Dvacetiletá tradice zavazuje, možná natolik, že až svazuje ve snaze navazovat na nejbohatší období našeho časopisu. Jeho životaschopnost nezávisí jen na úsilí redakční rady, ale na dostatečném přísunu živin ve formě hodnotných rukopisů. K tomu by jistě napomohlo, kdyby se alespoň část čtenářů a čtenářek, milých i vážených, přetavila v aktivní autory našeho časopisu a další část se stala podnětnými diskutéry v hematologicko-transfuzních kuloárech, kteří by svými názory a potřebami inspirovali redakční radu, jakým směrem by se náš časopis měl v dalším desetiletí ubírat.

Co nejvíce kvalitních odborných textů sobě i vám přeje

MUDr. Jiří Masopust
vedoucí redaktor